

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. november 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Marie Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0037-0029
Dok.: 916945

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (L 84), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. november 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (L 84):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 6. november 2018 fra Børnerådet om fælles erklæring fra de nordiske børneombud om ungdomskriminalitet, jf. L 84 - bilag 3.”

Svar:

1. I henvendelsen af 6. november 2018 opfordrer de nordiske børneombud deres regeringer til at sikre børns retssikkerhed ved mistanke om kriminalitet og til at sikre, at reaktionerne over for mindreårige, der har begået kriminalitet, altid tager udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet. Børneombuddene henviser endvidere til, at enhver regering bør respektere de helt grundlæggende principper for et retssamfund, og at retsstatsprincipperne gælder for børn i samme omfang, som de gør for voksne. Der henvises i øvrigt til, at disse principper bl.a. er indskrevet i Børnekonventionen.

2. Med lovforslaget foreslås det, at der oprettes et Ungdomskriminalitetsnævn, som skal behandle sager om børn og unge i alderen 10 til 17 år, som er mistænkt eller dømt for alvorlig kriminalitet, og som samtidig er særligt udsat for at ende i den hårde kerne af kriminelle unge. Ungdomskriminalitetsnævnet skal endvidere behandle sager om børn og unge i alderen 10 til 17 år, som er mistænkt eller dømt for personfarlig kriminalitet.

Ungdomskriminalitetsnævnet skal på baggrund af en helhedsvurdering af barnets eller den unges situation træffe afgørelse om at iværksætte sociale foranstaltninger, der skal hjælpe barnet eller den unge tilbage i trivsel.

Det følger således af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, at Ungdomskriminalitetsnævnets indsatser skal fastlægges og gennemføres for barnets eller den unges bedste, være helhedsorienterede, og tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af barnets eller den unges og familiens forhold. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at barnets eller den unges synspunkter altid skal inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed

I bemærkningerne til lovforslagets § 1 henvises der endvidere til, at et af de vigtigste principper i FN's Konvention om Barnets Rettigheder er, at barnets tarv skal komme i første række. Den foreslåede bestemmelse understreger således vigtigheden af, at der altid skal tages udgangspunkt i det enkelte barn eller den enkelte unge, og at alle relevante elementer i barnets eller den

unges hjem og nærmiljø indgår i tilrettelæggelsen af indsatsen over for barnet.

3. Som det fremgår af pkt. 2.2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets vurdering, at sager, der behandles af Ungdomskriminalitetsnævnets ikke er straffesager i EMRK artikel 6's forstand, og at Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandling derfor ikke vil skulle opfylde de processuelle retsgarantier, der følger af denne bestemmelse. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at Ungdomskriminalitetsnævnet ikke vil skulle tage stilling til, om barnet eller den unge er skyldig i at have begået en bestemt strafbar handling, og nævnet vil heller ikke kunne idømme barnet eller den unge en sanktion, som en direkte følge af en kriminel handling. Derimod vil Ungdomskriminalitetsnævnet – ligesom kommunen eller børn- og ungeudvalget i dag – på baggrund af en helhedsvurdering af barnets eller den unges situation skulle træffe afgørelse om at iværksætte sociale foranstaltninger, der skal hjælpe barnet eller den unge tilbage i trivsel.

Børnekonventionens artikel 40, stk. 2, litra b, opstiller ligesom EMRK artikel 6, stk. 2 og 3, en række processuelle retsgarantier, der skal overholdes i forbindelse med straffesager mod børn. Som det fremgår af pkt. 2.2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets vurdering, at sager, der behandles ved Ungdomskriminalitetsnævnet hverken er straffesager i EMRK's artikel 6's forstand eller i Børnekonventionens artikel 40's forstand, og nævnets sagsbehandling vil derfor ikke skulle opfylde de processuelle retsgarantier, der ifølge bestemmelserne gælder i straffesager.

Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandling skal derimod opfylde de retsgarantier, der gælder for sager, som behandles af den offentlige forvaltning, herunder forvaltningsloven, ligesom barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne efter lovforslaget er tillagt en række retsgarantier, som skal iagttages i forbindelse med Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandling. Det drejer sig navnlig om retten til forud for mødet at gøre sig bekendt med sagens akter, retten til at udtale sig under mødet, retten til en bisidder, retten til partsrepræsentation og – afhængig af sagens karakter – retten til gratis advokatbistand.